

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА.

Излиза за сега воѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.
За странство 10 лева год.
ПРЕДПЛАТЕНИ.
Единъ брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника, се адресирава:
Ред. в. „РАТНИКЪ“
Свищовъ.

Обявления
за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страниц 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ предплатата.
Ръкописи и дописки наважд не се връщатъ.

Коста Т Мурдаровъ, нѣма да приема посещения на имений си день — 21 того.

Костантинъ Димитровъ по семейни причини нѣма да приема посещения на имений си день — 21 того.

Д-ръ Леймановата помада „Bajan“
прѣмахва отъ лицето всички видове ли-
шай, пъпчици, нагърки, бръчки и пр.

Д-ръ Леймановата пудра и сапунъ
запазватъ тенътъ на лицето, като му
прѣдаватъ младенческа нежностъ и де-
ликатностъ.

За да бждете сигорни отъ имита-
ция, въ г. Свищовъ купувайте само отъ
книжарницата А. Н. Данковъ.

Въ сжщата книжарница има:
Кремъ Маласеинъ 30 ст. борканче.
Пудра Маласеинъ 30 ст. кутийка.

ПРОДАВАМЪ собственото си
мѣсто, находяще се въ г. Свищовъ, ули-
ца „Цапарецъ“ при съсъди: Баба Хри-
стияна Николова, Тинка Д. Цанева, бара-
ка, до бившата кжца на баба Гин-
и, отъ 2 декара и 3 ара.

Цѣна умерена
За споразумение до редакцията.
Съ почитание:
Мица Николчо Денова
4—5

**Пакъ по упадъка на търговията въ
гр. Свищовъ**

Ний и въ по-прѣдишнитѣ броеве
на вѣстника си указахме на нѣкои отъ
причинитѣ за упадъка на града, което
що нѣщо и сега ще направимъ, па-
че само сега, нѣ и колкото пжти ни
удаде по това случай.
Единъ отъ тѣзи случаи е и обяв-
лението на Свищовската Митница, съ-
ето разгласяваше, че отъ 1 Юний т.

г. нататѣкъ вносътъ на всички меди-
каменти (лѣкове), лечебни специалите-
ти и минерални води, отровни и сил-
нодѣйствующи вещества, употребява-
ни въ аптекарството и индустрията и
въобще всички вещества за които е по-
зволено да се продаватъ само въ апте-
китѣ и другеритѣ, а не въ други дю-
кяни; се запрѣтвалъ прѣзъ други ми-
тници, освѣнъ прѣзъ митницитѣ въ
София, Варна, Русе, Пловдивъ, Бур-
газъ и Видинъ.

Като видѣхме, че тукашната мит-
ница спада въ категорията на затво-
ренитѣ пунктове ний просто изненада-
ви останахме. Макаръ и да ни бѣше
понятно, че Свищовъ въ търговско от-
ношение не е достигналъ още до това
дереже, все пакъ за минутка сериозно
се позамислихме; позамислихме се, за-
щото това запрѣщение не произходи
отъ нѣкой профанъ, а отъ компетент-
нитѣ финансови органи, държащи пул-
сътъ на търговското и икономическо
развитие.

Обърнахме се къмъ статистичес-
китѣ данни по тѣзи стоки за 1901 г.,
защото тѣзи прѣзъ м. 1902 г. Дирек-
цията на Статистиката още не ги е из-
дала въ отдѣленъ годишенъ валюмъ,
и въ резултатъ ето какво намѣрихме:

	Видин.	Сви- щовъ	Бур- газъ	Плов- дивъ	Русе	Варна	София	Всичко
Всичко	322	2,972	2,075	30	9,180	6,179	2,260	195,800
Кеагъ	876	590	806	5,520	6,929	648	8,489	168,174
Карболова киселина	126	76	21	202	505	1,101	8,489	13,688
Сжичкабуръ	1,000	26,600	43,769	79,450	74,875	49,869	59,130	313,661
Разни	7,588	6,555	25,525	16,421	14,970	49,163	45,929	122,465
Вещества за медицине- ско употреб- ление и ме- дикаменти	13,836	6,526	9,536	21,342	31,361	61,214	80,000	186,888
Всичко	23,748	49,319	81,731	122,465	136,888	168,174	195,800	1,000,000

Изкренно съжаляваме, че неможа-
хме да се ползуваме отъ статистичес-
китѣ данни за м. 1902 год., отъ гдѣ-
то именно съ по-голѣма убѣдителностъ
шѣхме да докажемъ, че прѣзъ нея го-
дина вноса на тѣзи артикули е билъ
много по голѣмъ, отколкото за 1901
год. Причината за увеличението на
вноса лѣжи въ обстоятелството, че тър-
говцитѣ като се убѣдиха, че желѣзницѣ-
тѣ пжтища, освѣнъ че съ нищо не об-
лѣжчиха равноститѣ по транспорта на
стокитѣ имъ, а напротивъ ги увеличи-
ха да се връщатъ на ново къмъ ста-
рото положение, т. е. да прѣнасятъ
стокитѣ си пакъ прѣзъ Свищовъ.

Статистическитѣ данни сж огле-
далото за отражение на истинското тър-
говско и пр. положение. Тѣ сж доказа-
ната истина, слѣдователно, ето защо
на основание тия данни ний намира-
ме, че тукашната митница държи не-
сто мѣсто измежду другитѣ митници
по вноса на тѣзи стоки и има прѣдим-
ство прѣдъ Видинската митница.

Вноса на медикаментитѣ прѣзъ
Видинската митница досущъ би се на-
малилъ, ако прѣдприемачитѣ по дос-
тавката на медикаментитѣ за държав-
нитѣ болници не ги обезмитваха са-
мо тамъ. При все това, вносътъ на
химическитѣ произведения е двойно
тукъ по голѣмъ, отколкото онзи прѣзъ
Видинската митница. Отъ една страна
като се вземе това прѣдъ видъ, а отъ
друга, че прѣзъ тукашната митница
се ввасятъ такива за Гор.—Орѣховица,
Търново, Ловечъ, Плевенъ, Севлиево,
Габрово, Троянъ и пр. пр., намъ про-
сто необѣснимо ни се вижда защо Фи-
нансовото Министерство е дало прѣ-
димство на гр. Видинъ; защо това ми-
нистерство е погледнало прѣзъ разру-
шителната призма на града ни!

Благодарение на географическото
мѣстоположение гр. Свищовъ е игралъ
и вѣчно ще играе важна търговска ро-
ля. Злата сѣдба колкото сега и да го
прѣслѣдва, той все ще може да устои
срѣщу зловнитѣ и атаки и стрѣли.

Гр. Свищовъ макаръ и отъ три страни да го окопирала съ желѣзници безъ да го свържатъ нито съ една отъ тѣхъ, това ни най-малко можа да от неме търговското значение, което до прѣди тѣзи линии е имало. Той и сегъ още продължава да служи за дебуше, пазаръ и пр. на горѣпоменатитѣ градове и околии.

Само централната линия му отне известна частъ отъ трафика за хранитѣ, нѣ и това отнемание е още въпросъ на врѣмето.

Не се стрѣскаме за бъдещото на града ни, положението му съ ярки краски отъ природата е очертано, само едно не понятно ни остава: защо управляющитѣ така непристойно се отнасятъ спрямо жизненитѣ му интереси. Възможно е щото всички тѣзи мѣрки да достигнатъ до върха на своя епогей; сжщо възможно е врѣменно да спрѣтъ понататъшното му икономическо развитие, нѣ тѣ не ще сж въ положение да го отстранятъ отъ прѣдначертаната му роля. Тѣзи мѣрки като палиативни сж и гнили, слѣдователно, сами по себе си ще се срутятъ. Това говори еволюцията, това ние ще го кажемъ комуто трѣбва.

Поне намъ за сега още не ни се ще да върваме, че вдетата тази мѣрка е отъ настроение спрямо интереситѣ на гр. Свищовъ. Тя навѣрно е взета на бърза ржка и като такава, обичаме да върваме, че г. Финан. Министръ отблизо ще проучи въпроса и ще отмени това си запрѣщение.

За печатнитѣ органи на търговскитѣ индустриални камари.

Въ вѣстницитѣ четохме че министерството на търговията е поискало всичкитѣ сумми отъ търговскитѣ камари, прѣдначинени за подържане на органъ, понеже нашата Руссенска камара не се съгласявала за общъ вѣстникъ и си продължава своя в. «Наблюдатель»

та самото министерство, като земи паритѣ, да нарѣди издаването на общъ органъ. До колко това ще бжде възможно да се осжществи още незнаеме, обаче можемъ да заявимъ още сега че това ще бжде едно дръзко посѣгателство върху правата на камаритѣ, които всѣка една си има и отдѣлни интереси, отдѣлни условия за постигание на прѣдначинението си и пр. които немогатъ успѣшно да се развиватъ и пропагандиратъ въ единъ общъ органъ.

Отъ какъ почна да се издава «в. Наблюдатель», ние внимателно слѣдимъ за неговото съдържание и винаги го намираме съ най-разнообразни, интересни опжтвания и свѣдения по всичкитѣ отрасли на търговията, индустрията и земледѣлието и въ това отношение този вѣстникъ се явява като пръвъ съ строга опрѣдѣлена програма, подбранъ информационенъ, търговско икономически материалъ и пр. Рѣдовното му издаване два пжти въ седмицата, даже нѣколко месѣци прѣзъ миналата година и всѣкидневно, показва необходимостта и важността на такъвъ органъ въ гр. Руссе, който е най-важенъ търговски центръ въ България, а пакъ въ района на търговската камара влизатъ всички други все важни търговски и индустриални пунктове въ Северна България.

Вмѣсто да насърчаваме и похваляваме нашата камара за урѣжданieto на такъвъ пръвъ по рода си и достойнство вѣстникъ, нашитѣ управляющи искатъ да го унищожатъ и прѣнесатъ въ ст. София която е само чиновнически градъ, безъ да е нѣкой важенъ търговски центръ по своето мѣстоположение и онова на района ѝ и пр.

При другъ случай ще се повърнемъ по подробно върху този въпросъ за да укажемъ и на факти, които правятъ необходимо сжществуванието на подобенъ органъ въ гр. Русе, като ще се помжчимъ да се взрѣмъ и на нѣкой задкулисни домогвания ако, разбира се, такива може да има по спиранието на тоя търговски органъ.

въстановлението му на властъ въ Германия, ако той бжде избранъ за президентъ или императоръ. Тези услуги херцога со задѣлжавалъ да укаже на принца, ако достигне по-рано на властъ въ Германия, Прѣди принца да сполучи въ Франция Орси се отаравилъ въ Гамъ, заедно съ секретаря на херцога, Дусордусъ Смитъ. Орси е получилъ разрѣшение да посѣти принца заедно съ, англичанина подъ прѣдлогъ че послѣдния искалъ да купи нѣкакви картини отъ принца. Смитъ отнесалъ съ себе си менителницата и договора които останалъ не изпълненъ отъ Наполеона III когато е станалъ императоръ.

Оставало да се намѣри прилченъ прѣдлогъ за бѣгството на принца, послѣ категорическото заявяване, че не изка да напусне тюрьмата. За такъвъ прѣдлогъ е послужило опасното заболѣване на баща му Луи-Бонапартъ, живущъ въ Флоренция подъ името графъ сен-Лѣ.

Въ края на 1845 г. се появилъ въ Парижъ нѣкой си Поджиоли и врѣчилъ на министритѣ Моле, и Монталиве три писма написани отъ ексъ—Краля на Холандия, съ които послѣдния ходатайствувалъ прѣдъ французкото правителство да разрѣши на Гамския затворникъ да изпълни своя послѣденъ синовенъ дългъ къмъ болний си баща. Но тъй като графъ Сенъ Лѣ билъ съвършено разбитъ отъ параличъ и

По градинското Увеселение

Въ градинското увеселение на 11-того въ града ни, дадено отъ дружеството „Св. Кирилъ и Методий“ прѣзъ деня, освѣнъ играта „Томбола“ въ която щастливцитѣ спечелихъ доста хубави прѣдмѣти все ржчна работа, имаше и *поощ* изключително отъ отворени илюстрирани карти съ разни пейсажи, изящни картини съ всѣкакво съдържание изъ живота за отгадване. Подбранието на тия карти, имаме случай да видимъ, ставаше по естетическия вкусъ на испращача или получателя. Имаше написани такива карти въ които се отгадаваше цѣлото значение на изображенията. Напр. Въ една карта млада двойка, селенинъ и селенка, облечени въ празнични дрѣхи, се милваха по гущата и рамената, а лицата имъ прѣдставлявахъ цѣло щастие и благодарности отъ положението имъ. До техъ имаше кошница пълна съ хлѣбъ ябълки, яйца и други закуски, а на кжщата сайванъ та надъ тѣхъ бѣше пѣленъ съ кукурузъ. „Когато юнакъ е пѣленъ съ кукурузъ, когато въ къщата всичко е въ изобилие има миръ и любовъ Щастливци сж они, които сж доволни отъ положението си“ . . .

Въобще делемитѣ, въ виденитѣ отъ насъ картини, бѣхъ сполучливо разрѣшени и това съставляваше доста приятно и поучително забавление. Въ една карт делемата, обаче, ни се видя твърдѣ трудна за разрѣшаване отъ адресанта—ергенъ. Илюстрацията бѣше: Една мома стара и не красива, сѣди на нѣколко торби съ пари надписани по 60,000, 50,000, 100,000 лева; съ едната си ржка сочи на паритѣ, а съ другата държъ ржката на единъ младъ и красивъ момъкъ, на когото другата ржка я хваналъ отъ друга страна, една млада красива мома, съ пламенни очи и развълнуванъ отъ любовъ лицѣ. Момъка се намира въ срѣдата имъ въ недоумение и не може да се рѣши къмъ коя страна да се обърне.

отношенията му съ принца сж били подложни (измамнически). Когато съ тази постыжна не се постигналъ нищо, Луи Наполеонъ писалъ лично на министра на вътрешнитѣ работи, като обидѣ, че ако му разрешатъ да отиде въ Флоренция при болний си баща задѣлжавъ се съ чужда дума да се върне наново като пленникъ въ първо повижаване отъ правителството. Министръ не отхвърлилъ тази прозба.

Тогава Наполеонъ написалъ на 16 Януарий 1846 г.д. писмо на самия кралъ Людовикъ Филиппъ, като почвалъ така:

„Господарю! Дълбоко развълнуванъ, обръщамъ къмъ Ваше величество съ прозба ми разрѣшитѣ въ видъ на милостъ макаръ за твърдѣ кратко врѣме да напусна Франция. Въ течение на послѣднитѣ петъ години щастие то да дишамъ въздуха и гледамъ небото на моето отечество и страна ме изобилно възварадила за мжжитѣ и страданията на заточение ми; по старостта и болѣстта на моя баба настоячиво ми заповѣдватъ да изпълня синовни си дългъ.“

„Краля—гражданинъ“ билъ готовъ да изпълни желанието на принца, но министерствитѣ не да лъ съгласието си.

Трѣбва да заблѣжимъ, че графъ Сенъ Лѣ е умрѣлъ въ Ливорно на 25 Юний 1846 г.

ПОДЛИСТНИКЪ

Принцъ—Зидаръ.

Исторически очеркъ Е. Монтануса.

Той прѣсметналъ, че за бѣгството и прѣживяване въ първо врѣме трѣбва да има най-малко 150,000 франка. И дѣйствително довѣреното му лице графъ Жоржъ Орси е сполучилъ да заеми тая сума въ Лондонъ отъ ерохерцога Карлъ Брауншвейски. Орси сжщо е вземалъ участие въ Будонското прѣдприятие и билъ осжденъ на петгодишенъ затворъ, но да избегне наказанието прѣселилъ се въ Лондонъ. Принцътъ е воделъ тайнъ прѣписка съ него посредствомъ Телена.

Известенъ по своето сжхперничество «Брилянтовия херцогъ» отначало не искалъ да сподобствува съ свои пари за освобождението на принца, но най-послѣ се съгласилъ да заеми желаемата сума съ менителница за петъ години и съ подѣиса на самия принцъ. Освѣнъ това херцога е ималъ още едно условие да свърже съ принца наставателенъ и отбранителенъ съюзъ, по силата на който Наполеонъ се задѣлжава да подържа пратеницитѣ на херцога за

не, като изглежда крадишкомъ паритъ
съ повече навѣждаше къмъ младата
момка, като че ли тя има по голѣма си-
на и като е на крака може да го дър-
па по силно . . . Горкия момъкъ!! . . .

Д Н Е В Н И К

Празникътъ на П. Ц. В. Княза.

Имений день на Негово Царско Ви-
сочество Княза, се отпразднува днесъ
по слѣдующия рѣдъ:

Сутренята частъ по 9½, тутакси
слѣдъ Божествената литургия, на Пло-
щадта прѣдъ Сборната Църква «Св.
Троица», се отслужи отъ мѣстното Ду-
ховенство молебенъ за здравието и дъл-
голѣтствието на Негово Царско Висо-
чество.

На молебена присѣствуваха: Гра-
жданскитъ Чиновници, Офицеритъ и Вой-
ската отъ мѣстний Гарнизонъ, Учите-
литъ и Учителкитъ отъ всичкитъ учи-
лища, заедно съ Ученицитъ и Ученич-
китъ.

Ученицитъ и Ученичкитъ бѣха на-
рѣдени на полу-кръгъ около мѣстото,
гдѣто се отслужи молебена.

Слѣдъ свършване на молебена, по-
слѣдваха 21 топовни гърмежи отъ баи-
ря на калето, и имаше парадъ на вой-
ската.

Солидарности

Столичния в. «Дневникъ» брой 345,
като съобщава за телеграмата на ре-
дактора на «Биржевий Вѣдомости» г-нъ
С. М. Пропперъ, подадена отъ софия до
казания вѣстникъ, съ която явява че по
случай рождения денъ на Н. И. В. им-
ператора, въ руското диплом. агенство
имало тържественно богослужение, на
което присѣствували, Князь Фердинандъ
и всички новоназначени министри, Кня-
за слѣдъ това закусилъ у руския агентъ
и заявилъ, че промѣнението на кабинета
не означава промѣнение въ външната

политика, която си остава, както до се-
га, русофилска.

А, тоже столичния в. «Софийски
Вѣдомости» брой 6, пише: «Отъ разго-
вора си съ министра на Вътрѣшнитъ
работи, Петковъ, кореспондента на
«*Uossische Zeitung*» въ София, съобщава
че Петковъ заевилъ, какво той повече
отъ всѣкой другъ българинъ е *против-
никъ на Русия* (к. н.) и че преди всич-
ко той е единъ добъръ българинъ.»

Коментарии за солидарността сж
излишни.

Една полѣзна инициатива

Подъ гоѣнето заглавие на едно ан-
трафиле въ брой 340 на в. Дневникъ
се казва, какво учителитъ въ Раховска
околия убедили населението, че по из-
носно и по добръ ще бжде, ако селе-
ните се сдружатъ и направятъ задруж-
но покупка на коси за предстоящата
косидба. За тая цѣль Софийската тър-
говска камера съвмѣстно съ централ-
ното управление на землѣд. каси сж
прѣпоръчали солидни въ странство фир-
ми, отъ които да се купятъ нужнитъ
коси.

Ний мислимъ, че такива инициативи
ако отъ една страна сж полезни, то,
отъ друга сж твърдѣ вредни, тъй като
съ прѣпоръчванието и набавянието отъ
земл. каси, както коси, тъй и прѣскал-
ки, синъ камъкъ и пр. се е твърдѣ зле
отразило на търговцитъ които се зани-
маватъ съ продажба на подобни арти-
коли.

Като се има предъ видъ че търго-
вцитъ плащатъ наеми, патенти, слуги и
пр. естествено е че не могатъ да про-
даватъ на такива цѣни, каквито биха
продавали каситъ и отъ тая конкурен-
ция не сж други послѣдствията освенъ
да се унищожава търговията и търгов-
цитъ.

Изборъ.

Както отбелзахме и миналия брой,
за днѣсъ ще се извърши изборъ за вто-
ри свѣщенникъ при църквата «Св. Пре-

ображение». За тая цѣль, църковното
настоятелство при тая църква е рас-
пратило покана почти въ всѣка къща
отъ енорията при сжщата църква, съ
молба да присѣствуватъ днѣсъ въ 10
часа пр. пладнѣ за да се извърше из-
бора.

Кандидатъ за свѣщенникъ е само г.
Маринъ Статевъ, чиято кандидатура ену-
ряшитъ още миналата неделя по прин-
ципъ приеха, а днѣсъ ще се извърше
официалния изборъ.

Ний, като сме убедени на пълновъ
избора на г-на Статева, още отъ сега
му честитимъ новата длѣжностъ, и му
благопожелаваме дългоденственна и ща-
стлива служба при тая църква, съ на-
дежда че той напълно ще оправдае на-
деждитъ на бжджците си енурияши.

Новъ вѣстникъ.

«Вечна опозиция» е името на новъ
единъ вѣстникъ който почва да се из-
дава въ г. Бѣла, подъ редакцията на
нашия съгражданинъ, г. Юр. Г. Балта-
джиевъ.

Желаемъ му добъръ успехъ.

Заслужена благодарностъ.

Забелзахме въ в. «Вечерна Поща»
публикувана благодарностъ, отъ жителя
изъ г. Никополъ, г. Ламби Тодоровъ,
съ която изказва своята благодарностъ
къмъ Свищовския полицейски приставъ,
г. Лучевъ, за гдѣто е можалъ да залови
крадцитъ които сж му ограбили на
5 того, на свищовското пристанище въ
парахода когато е пътувалъ отъ Руссе
за Никополъ, една сума отъ 450 лева
банкноти.

Кражбата е извършена както ка-
захме въ парахода, когато е билъ сирѣлъ
на Свищовското пристанище и щомъ по-
страдавшия забѣлзелъ че му липсва
отъ джоба портфейла съ банкнотитъ,
заевилъ е на полицейския приставъ, кой-
то е билъ на понтоната, и благодарение
на пѣргавината и умелостта на тоя
послѣдния, крадеца е билъ заловенъ въ

безъ да повика при смърното си дълго сина
си, който въ това врѣме е живѣлъ на свобода
въ Лондонъ. Принца тожъ не бсчелъ за нужно
да напусне Английската столица. Така щото
цѣлътъ на избѣгването му отъ Гамъ не е била
да изпълни «Свѣщенния си дългъ», както е
утвърждавалъ по-послѣ

II

Прѣвъ пролѣтътъ на 1846 год, единъ
много простъ случай е помогналъ на принца
съ поразителна леснина да изпълни отдавна
начертания планъ.

Каменитъ дувари на тюрмата се развалили
на нѣколко мѣста, мазилката по стѣнитъ на ко-
ридоритъ се оронила затова командата получила
въ началото на Мая разрѣшение да прѣремонтира
казармата.

Въ форта дошли работници, почнало се
непрѣстано движение, принцътъ, Конно и Теленъ
които добръ слѣдели всичко, скоро забѣлжили,
че надзоръ билъ нареденъ за приходящитъ ра-
ботници въ форта, за тѣзи които излизали не
само слѣдъ свършването на работата си но
и посрѣдъ денъ не сж контролирали, надзора
върху тѣхъ е билъ слабъ. Отъ тукъ се явила
въ заговорницитъ мисльта да избѣга принца прѣо-
блеченъ на работникъ зидаръ.

Теленъ набавилъ всичко необходимо рубаш-

ка (риза) отъ грубо платно, широки панталони,
кърпа за вратъ, двѣ блузи, прѣстилка и рабо-
тнически чиици. Всичкитъ тѣзи нѣща били
приготвени още на 3 Май.

Нѣколко дена прѣди бѣгството, принцътъ
е билъ посетенъ отъ познаницитъ съ Робертъ
Пилсъ и Леди Брафордъ. Той имъ казалъ че
трѣбвало безъ отлагателството да изпрати комер-
динера си въ Белгия и ги помолилъ да му услу-
жатъ прѣврѣмено съ паспорта на ладенъ си, за
да избѣгнатъ нѣкой затруднителности и отлагания.
Тѣ сж съгласили и слѣдъ два дни принца е
ималъ паспортъ, съ които си послужилъ по-
послѣ въ бѣгството. Бюръ му изпратилъ 2,000
франка отъ взетитъ по рано 150 000 ф и
внесени у братия Берингъ въ Лондонъ отъ са-
мия ерухерцогъ Карлъ Брауншвейскій.

На 25 Май зидаритъ и варажийтъ почна-
ли работата си по обикновено въ 7 часа сут-
ренята. Тѣ като работата имъ била въ коридо-
ра тъкмо срѣщу стаятъ на принца, то въ на-
значеното врѣме за бѣгство Теленъ ги мочерилъ
съ по единъ стаканъ съ вино.

Тогавъ принца си обръсналъ брадата и се
прѣоблѣкалъ. Върху обикновенитъ си щатски
дрѣхы той облѣкълъ изхлузканата блуза и ши-
роки панталони послѣ намазалъ лицето си съ
тъмна боя, която прѣдала мургавъ цвѣтъ на

лицето му, нахлупилъ шапката си надъ очитъ,
заханалъ въ жабитъ си една глинена лулучка
съ една дума свършено се приличилъ въ зидаръ.
Послѣ това извадилъ една моличка единъ шка-
фъ за книги и я дигналъ на рамо. Принца
както всѣкога не е забравилъ суеверието си и е
избралъ именно тая моличка, която по елфавитенъ
редъ на книгитъ е била отбѣлзана съ буква
„Н“. Въ джеба се е скрилъ кинжала и дѣл пи-
сма които считалъ като талисманъ, едното отъ
майка му, а другото отъ Наполеона I.

Теленъ оставилъ работницитъ да се черпжтъ
съ вино а самъ се покачилъ бързо въ втория
етажъ, облѣкълъ цалтото си и взелъ любимото
кученце на Принца, което наричали Гамъ.

Слѣдъ Телена принца излѣзълъ изъ стаята си.

Изведнѣжъ той се сирѣлъ като видѣлъ
нѣколко работници по стѣлбата, но Докторъ
Конно които вървѣлъ слѣдъ него го бутналъ по
ржката като казалъ: „вървеге, небойте се, вър-
веге!“ Тюрменния стражаръ билъ на постѣта си,
но Теленъ като минавалъ по край него сирѣлъ
да разговаря за нѣщо съ цѣль да отвлече вни-
манието му и съ прѣсторена скръбъ съобщилъ
че принца се чувствува много злѣ и не може
да се дигне отъ постелята.

Принца прѣоблѣченъ на зидаръ можелъ да
излѣзе изъ казармата безъ да бжде познатъ.

сарафския дюкенъ на Бр. Халачеви, гдѣто сменявалъ среброто въ злато. При залавянето му той започналъ съ зверски апетитъ да гълта размененитѣ напалеони обаче пристава му пресякалъ апетита и едвамъ съ два напалеона се спрѣло пълнението на търбуха съ злато.

Крадеца се именувалъ Александръ Михайловъ отъ г. Търново. Задржанъ е въ полицейския участъкъ, а парите съ малка разлика съ повърнати на г. Ламби Тодоровъ, които на следуюция денъ слѣдъ като е билъ изследванъ, си е заминалъ за Никополъ.

Дѣйствиелно на полицейския представъ, г. Лучевъ, заслужено му е дадено благодарността, защото той въ много случаи е доказалъ че заслужено занимава тая длъжностъ.

В. Миръ

Последнитѣ нѣколко броя на в. «Миръ» по своята особенна съдържателностъ, сж заинтересували интелегенцията ни, вслѣдствие на което, вѣстника се търси отъ последнитѣ между получателитѣ му, за да се прочете.

Дѣйствиелно, последнитѣ броеве на в. «Миръ» правятъ особено впечатление по своята си съдържателностъ и откровенностъ, та и мнозина противници на партията, на която вѣстника е органъ, съ нетърпение очакватъ да го прочетатъ.

Ний съжеляваме за гдѣто колонитѣ на вѣстника ни сж тесни, та нѣмаме възможностъ да даваме на читателитѣ си, поне извлечение отъ тия духовити статии на в. «Миръ».

Руския печатъ противъ правителството

Мѣродавниятъ руски в. «С. Петербургскія Вѣдомости» въ брой (№ 127) като взима поводъ отъ поведението на официоза в. «Новъ Вѣкъ», пише: «Въ това врѣме, когато новоназначения стамбуловски кабинетъ заяви официално, че въ външната политика не е станала никаква промѣна, органътъ на властву-

ющата днесъ партия вѣстникъ «Новъ Вѣкъ» хвърли грѣмъ и молнии противъ Русия, руската политика и излѣзлия въ оставка русофилски кабинетъ на Данева. „Слѣдватъ издавки: „Политиката на г. Даневъ прѣдставлява страшно прѣстѣпление прѣдъ историята на България и прѣдъ националното ѣ развитие... Кабинета на Даневъ служеше на руската, а не на Българската политика“)

„Съ изражения отъ този родъ русофилски чувства — заключава „С. П. Вѣдомости“, е прѣпълненъ българския официозъ, отъ първата до последна страница(!) Може ли послѣ това руското общество да вѣрва въ заявленията на Рачо Петровъ, че той и неговия колега Д. Петковъ ще водятъ русофилска политика?“

Програма за тържественното отваряне на Бургазското пристанище

На 18 Май, въ 9 часътъ сутрѣнта, Н. Ц. В. Князътъ, придруженъ отъ Военната Си свита, ще се качи на военния ни корабъ „Надѣжда“, въ залива Поросъ. Корабитѣ на параслупнитѣ дружества, ще се наредатъ на открито море и, слѣдъ като отдадѣтъ установенитѣ поздрави, ще придружатъ военния корабъ „Надѣжда“. Прѣдъ входа на пристанището министрана общественитѣ сгради, пжтищата и съобщенията придруженъ отъ персонала на постройката на пристанището, ще посрѣщне Н. Ц. В. Княза. Слѣдъ речъта на министра. Н. Ц. Височество ще обяви бургазското пристанище открито за търговията. Влизането на Н. Ц. В. Князътъ въ пристанището ще бжде извѣстно съ топовни гърмежи и едновременно ще се издигнатъ знамената и декорациитѣ по всичкитѣ пристан. съобр. Военния к. «Надѣжда» ще спре на приморския кей кждѣто ще се намиратъ г. г. членовѣтѣ на дипломатическото тѣло, министритѣ прѣдсѣдателъ и подпрѣдсѣдателитѣ на Народното Събрание, гражданската свита на Н. Ц. Височество, духовенството

по-скоро да го стигне. Щомъ като излѣзълъ изъ форта вѣрния слуга побързалъ да наеме кола той за щастие срѣщу града се намѣрила такава.

Луи Напалеонъ продължилъ пжтя си до Сенъ-сюль-Писъ, гдѣто хвърлилъ дѣската сѣднѣлъ на единъ камъкъ и съ трѣскаво нетърпение очаквалъ приближението на колата. Най-послѣ пристигналъ Теленъ. Принцътъ безъ да губи врѣме скочилъ въ колата и почналъ силно да блѣска и удря конетѣ така щото осемнадесетѣ километра до Сенъ—Контемъ били изминати въ по-малко отъ часъ.

Бегалецътъ не свѣлилъ работническитѣ си дрѣхи до като се не показала първата градска кжща.

Тогава той слѣзълъ отъ колата съблякалъ блузата, прѣстилялата, шапката и ги захвърлилъ въ единъ шубръкъ.

Въ Сенъ-Контемъ Теленъ оставилъ колата у пощенския наемателъ, наемъ друга съ два чифта конѣ, за да продължатъ пжтя си.

На коларя било обещано гомѣмо възнаграждение, ако може скоро да закара чжтницитѣ въ Валансено. Въ три часа послѣ обѣдъ тѣ били въ Валансено. Тѣй като тая станция била последня на Французката теретория то пжтницитѣ които изкали да пжтуватъ понататѣкъ

поканени лица и прѣдставатели на мѣстнитѣ власти. На кея ще се намира почетна рота отъ 24 п. Черноморск полкъ. Въ 10 часѣтъ ще се отслужи молебень, слѣдъ който Н. Ц. В. Князътъ придруженъ отъ присжтствующитѣ лица, ще се отправи на вълнолома, ще положи възпоминателна плоча за постройката на пристанището. Въ 12 часа, ще се даде банкетъ въ градски навилионъ. Вечерта пристанището пбжде илюминирано.

В. «Софийски вѣдомости»

Препустна ли сме да съобщимъ че въ столицата е започналъ да излизъ всѣкидневенъ политическо—общественъ вѣстникъ „Софийски вѣдомости“

Прѣпоръчваме на читателитѣ съ тоя твърдѣ съдържателенъ и съ бързи и вѣрни новини вѣстникъ, за когото отъ до сега излезлитѣ му броеве може да се сжди, че ще бжде единъ добър ратникъ за обществото.

Митингъ

Пишатъ ни отъ Русе, че за днѣсъ е наредено да стане грамаденъ митингъ.

Събрание

Тая заранъ се прѣсна изъ градътъ една покана, съ която, по поводъ събитията въ *Македония и Одринско*, се поканватъ гражданитѣ и гражданитѣ да присжтствуватъ на събрание, което ще стане днѣсъ—18 Май, слѣдъ черковния отпускъ въ салона на градската градина.

В И Ш Н И.

Най доброкачествени вишни за сладко, отъ лозето на Ат. Данковъ

Купуватъ се при сжщия.

трѣбвало да прѣдсегватъ настортитѣ си.

Луи Напалеонъ показалъ паспортъ, които вземалъ отъ Английскитѣ си познати още когато билъ въ форта, всичко се указало въ редъ.

До гдѣто Принца очаквалъ трена, които отивалъ за Брюкселъ, къмъ Телена се обърналъ и почналъ да разговаря единъ стражаръ, който по-рано билъ служилъ въ форта Принцътъ стоялъ малко по настрана и съ страхъ очаквалъ да го познаятъ и арестуватъ. Но щастливата му звѣзда го запазила и тоя пжтъ. Безъ понататѣшни приключения той сѣдналъ въ трена безпрѣпятствено миналъ Белгийската граница и на 27 Май билъ въ Лондонъ.

Прѣзъ цѣлия денъ на принцовото бѣгство докторъ Конно трѣбвало да лѣже стражата и команданта, да ги уверява че принца е боленъ,

Команданта Демерлъ дошелъ най напрѣдъ въ 9 часа утрѣнтѣта, послѣ мѣжду 12 и по обѣдъ за да нагѣда затворния. Но доктора казалъ че болия му е много ослабналъ и сега е тъкмо задрѣмалъ, а послѣ помолилъ Команданта да не влиза въ спалнята. Когато последния си излѣзълъ. Конно увилъ отъ дрѣхата и носовата кърпа на принца съ която той обикновено си прѣвѣрзалъ главата вечеръ, нѣщо като кукла, която била почти въ рѣстѣта на принца и я сложилъ въ постелята. Когато Демерлъ дошналъ трети пжтъ, въ 4 часа вечерѣта и казалъ че непрѣменно трѣбва да види Принца, докторъ отворилъ вратата на спалнята и показвалъ за витата кукла въ постелята (Слѣдва)

Той миналъ прѣзъ двора срѣдъ цѣла тѣла войници и край караулния офицеръ. Въ тая минута лудичката паднала отъ устата му и се счушила на двѣ части, но той никакъ не се смутялъ, но се навелъ и взелъ счушената лудичка съвършено влѣзълъ въ ролята на работникъ и бѣднякъ, които цѣни даже и счушената жилѣста вѣщъ. Като дошелъ входнитѣ врата Луи Напалеонъ съ прѣправенъ гласъ помолилъ да му отворятъ. Часовия въ минутата се поколебалъ но сетнѣ извѣднѣжъ отворилъ желѣзната решетка безъ никакво възражение. По всѣка вѣроятностъ нѣкои отъ войницитѣ сж познали Принца, защото много отъ тѣхъ се исказали въ свидѣтелскитѣ показания въ вслѣдствието, което е станало по дѣлото на бѣгството. Но нѣкои не е билъ наказанъ като виновенъ. На митарствата на Принца още не се свѣршили. На фортовия мостъ стоялъ сержанта Флажолло и разговарялъ съ единъ ото наемателитѣ. Беглецътъ смело миналъ край тѣхъ и безъ да иска мушнатъ отъ наемателя съ дѣската, която носѣлъ на рамото си, но още не изминалъ петъ крачки чулъ една богата исувня по свой адресъ.

Прѣзъ това врѣме Теленъ, оставилъ стражара и трѣгналъ слѣдъ Принца на прилично разстояние, като съ трудъ задржалъ малкия Гамъ, които модушвалъ господаря си и искалъ